

Ketabton.com

زړه په خيالو كې

شاعر: سيد احمد سعادت

كال ۱۴۰۳/۸/۲۱

شاعر: سيداحمد سعادت

زره په خيالو كي

زره په خيالو كي

شاعر: سيداحمد سعادت

تاريخ: ۱۴۰۳/۸/۲۲

غزل

ستا د کاميابۍ کيسه خو زه کوم
زما د ناکامۍ کيسه به څوک وکړي

موږ خو پيغلنوب پر کور زړې کړلو
زموږ د بربادۍ کيسه به څوک وکړي

زه چي مو ليوانو ته په لاس ورکړم
ستس د نامردۍ کيسه به څوک وکړي

خپل پر حق ولاړ د دار تر سره ځم
زما د خودکشي کيسه به څوک وکړي

دلته که کمزوری سوي نو سر به خورې
زور کي د نړۍ کيسه به څوک وکړي

ته کوي سعادت ته د پردو کيسې
ستا د زندگي کيسه به څوک وکړي

۱۷/۹/۱۴۰۳

...

مور

څنگه به نوزه آسمان ته نه رسم
مور مي چي لاسونه لپه کړيدي

ماته وايي زما پر معده بد لگي
ټول سيان يې ماته جمعه کړيدي

ختم يې زما په نامر ايښي وو
نن يې بيا نفلونه تحفه کړيدي

ماته يې بوټونه په پور واخيستل
خپله يې د بل دا په پښه کړيدي

دا سعادت به سنگه وړي پاته سي
خپل خواره يې زما په نامه کړيدي

۱۲/۹/۱۴۰۳

...

غزل

د خدای د پاره درځه یار راته شر مه جوړوه
پر لویه لار کي کړي اقرار راته شر مه جوړوه

سر به نو خود د دار تر سره ځفلي
په سپینه خوله کړي جار جار راته شر مه جوړوه

بیگاه مي ټوله شپه کړه وینسه ستا په یاد کي تیره
خیر دي بیا مه کوه سینگار راته شر مه جوړوه

ورځه نن ولاړه سه سبا بیرته بیا را درومې
کوره چي ونه کړي انکار راته شر مه جوړوه

دا ستا د سترگو په مرمی باندي وشتلی سعادت
جوړ به یې نه کړي بل رخسار راته شر مه جوړوه

۱۲/۹/۱۴۰۳

...

خدای مي څوک دي؟

زما په ذهن کي يو سوال دي
تر دي سوال وروسته جواب دي
د جواب د مخه سوال دي
تر سوال وروسته بيا جواب دي

خدای مي څوک دي؟

لات، منات دي که غذات دي
لاډ دي گاډ دي که بگوان دي

يا زما خدای خو سپورمی ده
د نور ډکه سپين ککي ده
مگر دا بيا سهار نه وي
دا کيدای سي چي خدای نه وي

يا زما خدای خو غټ لمر دي
پر ټول مخکه يې نظر دي
مگر دی بيا مانښام نه وي
دا کيدای سي چي خدای نه وي

خُم مندير ته کليسا ته
وه ايشور ته يا بگوان ته
په مندير کي يو څوک ناست دي
خدای په شکل د انسان دی
کليسا کي را څرپرې
خدای د خلکو سه بيرپرې

چي راويښي سومه د خوبه
خدای لويديلي و له کوچه
دا يو لاس يې وو مات سوي
يو ناورين يې و جوړ کړي
وس به بيا خټه خيستمه
د خدای لاس به پيوندومه
مگر دا مي سنگه خدای دي
چي خپل ځان نسي ساتلای
لاس يې زما په اراده دي
چي ور جوړ يې کړم کي پرېږدم
او که يا خدای معيوب پرېږدم

يا زما خدای خو احد دي
لم يلد و لم يولد دي
نه دچا خخه بيريري
و هر چا لره صمد دي

کائينات دده په واک دي
مخلوقات دده په واک دي
انسانان دده په واک دي
پيرانان دده په واک
حيوانات دده واک دي
خسمانان دده په واک دي
هيڅوک هيڅ نسي ويلای
لات، منات دده په واک دي

اوس مي ذهن کي سوال نسته
تر خداي مخکي بل خداي نسته
دا جواب مي زړه رانسه کړي
تر خداي وروسته بل خداي نسته

زه باور لرم په خداي مي
چي سعادت به ماته راکړي
له دوږخه به مي خلاص کړي
د کوثر جانان به زما کړي

۱۲/۹/۱۴۰۳

...

نظم

موږ هم ځوانان يو د يارانو سره ژوند به کوو
مکتب به فريردو کافيشاف ته ځو چلم به څکوو

راسي په گډه سره يو کار وکړو هيواد به خرڅ کړو
دوی پر پنجاب خرڅ کي او موږ بي پر کفارو خرڅ کړو

راسي خور مږه کړو او پر حق باندي خاشه واچوو
همسايه مږ کړو بيا يي لور لره جرگه واستوو

موږ کندهاريانو دا غرور به مو ثابت پاته سي
خپل ورور به مږ کړو او کمزوري به ترېور پاته سي

موږ د ميلو او د هوس شوقيان يو
تش د ډري او د ټوپک شوقيان يو

موږ ته را پاته په ميراث ده سگواني او جگړه
په کلې کور کي گرځومه سلایي او بارچه

ناسو لږ راسي او ما پوه کړي دي په څه غره دي
دغريب زوی دی او طبيعت يې بيا بيخي رسته دي

چي نه يي مخکه نه جايداد او نه يي کار معلوم دي
دی پکښي ناست دي دا فورنر يې بيا پرچا معلوم دي

ته چي په سپينه خوله نن ځي توره هونډا رانيسي

دا وخت به تير سي بيا به خان لره ارمان رانيسي

ته راسه کښينه چي دادا څه وايي پلار څه وايي
خور دي مړه سوي ده له لوړي او بيابان څه وايي

نه چي يي په نس کي گرځولي د هغې گناه وه
پلار چي شل کاله ته ساتلي بي فايدي دنيا وه

د مرويس خان دتوري شرنگ ته دی ونه کتله
د احمد خان د وينو رنگ ته دی ونه کتله

ته تيمور شاه سوي په حرم کي خپل عشقونه کوي
هيواد نو څه کوي د يار غيږ کي خوبونه کوي

دخدای لپاره نور ولاړ سه زويه
جهالت فربرده را روان سه زويه

قرآن درواخله پر سينه پوري يي ټينگ ونيسه
بابا خبري کړي نو غوږ ورته سنگين ونيسه

زويه ميلو او په شوقو باندي څه نه جوړيږي
عبس کارو او مسخرو باندي څه نه جوړيږي

ته که جوړيږي ستا مسکن جوړيږي
چي تعليم وکړی دا وطن جوړيږي

د سعادت جان خبره واوره زويه
جهالت پربرده پوه انسان سه زويه

ټپې

ورځه ورځه بيوفا ولاړې

چي بيا راځي نو مابه ځان وژلي وينه

زما بدل خدايه تری واخلي

مين پری زه يم پلار يي بل ته ورکوبينه

په آخرت کي به نارې کړم

تيره دنيا کي جانان ډير رڼلی ومه

انجلي د پلار پر کور زړه سي

نصیب دی مه سه په نکريزو سره لاسونه

دا څنگه غوړپړ راته گرځې

رب دي مين کړه چي خيرن دي ووينمه

رباره ته لا تر ما بنه يي

زما تش خط دي ته بي وکړي ديدنونه

چي زما نسو د بل مه سه
ر به قيامت کره چي جانان بي ياره سينه

باد د جانان د لوري راغلی
پر نور تريخ وو پر ما خوږ ولگدینه

باده پر يار مي سلام وايه
بيا ورته وايه چي تا ډير ډير يادوينه

ما ته پر غيبو قبول کړي
په ورځ محشر کي چي مي هير نکړي مينه

ورځه ورځه الله دي مل سه
په مخ دي ښه سه چي بيا رانسي مينه

د ماځيگر ژړيه لمره
زړه مي دريږي جانان بل وطن ځينه

زما دي څه وکړل چي ولاړي
پر ځان دي بند کړل دسورکو شونډو سيلونه

د پښتنو رواجه وران سي

بابا ظالم مي وه بودا ته ور کوينه

بخته ناخوانه دا مي واوره

نور په هوا سوه زه خوار ناست په مخکه يمه

د نيمې شپې راتگ دي ورگ سه

د دروازي کړپې ته وينه ناسته يمه

په نيمه شپه چي را په ياد سي

ستا په يادو کي مي بنه ډير ژړلي دينه

مسافري نه بيرته راغلي

خواري دي نه وه که زه ډير درياديدمه

ټوټي ټوټي مي يار ته يو سي

چي د بي ننگه يار مي زره را خونگ سينه

باده ورځه سلام مي وايه

بيا ورته وايه چي تا ډير ډير يادوينه

ستا تور زلفان دي که ماران دي

پر مخ چي راسي ما دستي ناروغه کړينه

شاعر: سيداحمد سعادت

زره په خيالو کي

سعادتہ ناکه ورته ناست يې

مين پري ته يې پلار يې بل ته ورکوينه

۱۴۰۳/۴/۱۷

...

سعادت

غزل

عشق دي محبت دي او که مينه ده

دوي خرابه کړي د زړه وينه ده

زه چي پسي مرمه ملامت نه يم

وگورئ په ټولو کي حسينه ده

وايه چي په خو ده نن يې اخلمه

خوله مي ستا مچکه پسي خوړينه ده

پس له ډيره وخته مي يار بيا راغلي

کال کي مي هم دغه ورځ رنگينه ده

سنگه دي کاسه د کبر ماته سول

داسي دي د زړه را سره مينه ده

زه سعادت قربان ستا تر نامه سمه

ټولو کي دا ستا نامه سنگينه ده

۱۸/۸/۱۵۰۳

غزل

د کامياب انسان فکرونه نه ختميری

د ناکام انسان عذرونه نه ختميری

يو شپه راسه ځان بيکاره که جانان

ستړی ژوند دي ستا کارونه نه ختميری

لا تر څو د جهالت پر بستر خوب کړی

قامه وینې سه ستا خوبونه نه ختميری

دا مو کړي دا به وکړو ته يې گوره

ټول درواغ دي ستا قولونه نه ختميری

که بسکنځل کوي بيا هم زه ورته غور يم

د خواره جانان لفظونه نه ختميری

پر دي خاوره به زلمي سرونه سرردي

ټول بناغلي دي مرونه نه ختميری

ستا وصال ته چي لا څومره لاره پاته

پښې مو شلي سوي مزلونه نه ختميری

خدای خبر چي له دي رنځه به جوړېږي

د سعادت د زړه دردونه نه ختمېږي

۲۸/۷/۱۴۰۳

...

سعادت

غزل

د نيمې شپې د خاموشيه دي خداى مه خبروه

جانانه ستا د جدايه دي خداى مه خبروه

د خاموشى د عالمغاله نو ته څه خبر يې

جانانه زما د زندگيه دي خداى مه خبروه

دا چي ورپرې په شيبو شيبو په ليو باران

ديوه څاڅکي د وړانیه دي خداى مه خبروه

زما په مخ کي چي رقيب ته غاړه ورکې اشنا

زما د زړه د نا اراميه دي خداى مه خبروه

خير دي ته خپلي غوړي وهه مور به و خداى ته ژاړو

د وړى زوى د آسويليه دي خداى مه خبروه

سعاده مخامخ ويار تر شا بيا پښې راوهي

دښکلي يار د دوه مخيه دي خداى مه خبروه

۲۱/۸/۱۴۰۳

...

غزل

مخته ځي تر شا گوري مږ به سم

سترگو کي په غلا گوري مږ به سم

څه ورځه خپل لار وهه مه مي زهيره وه ياره

زما په زړه کي تا گوري مږ به سم

روغ به پاته کيږمه زړه ته خو مي نه لويږي

ته چي نا اشنا گوري مږ به سم

مځکي ته خبري دي يا که شنه آسمان سره

ته چي په عدا گوري مږ به سم

دومره ظلم مه کوه دومره تاب يې نه لرم

ماسک کي په خندا گوري مږ به سم

زما د زړه طبيب يې ته زما د زړه علاج وکه

زړه کي نابينا گوري مږ به سم

وران به سم زړې به سم زه سعادت ايرې به سم

داسي چي اشنا گوري مږ به سم

۱۶/۸/۱۴۰۳

...

هی هی

ته چي په سورکو شونډو انکار کوي هی هی

بیرته چي په مړو سترگو اقرار کوي هی هی

خومره خوږ زغیري زما له حاله ناخبره دي

دا سپی مي زړه لره قرار کوي هی هی

نه ریبار لرم نه وه ریبار ته ضرورت لرم

خوږ جانان په مینه کي اسرار کوي هی هی

ته ورځه د بل په لاس دا نه کیږي

زموږ په کور کي زموږ سپي به کار کوي هی هی

څه دي نو د زړه حال ورته ووايه

دا سعادت وه تاته انتظار کوي هی هی

۷/۸/۱۴۰۳

...

درواغ دي ټول

ته چې په خندا سوي زه په جار نه سوم درواغ دي ټول

ستا مينه کي ژوند کړم ترڅا څار نه سوم درواغ دي ټول

ما خو ستا په مينه کي خپل سر صدقه کړی و

سر مي پر خپل تن گرځي په دار نه سوم درواغ دي ټول

دا سړی ازبک دا هزاره دي دی پښتون صاحب

زه په يوه قام کي راغوځار نه سوم درواغ دي ټول

ټولې د ژوند هيلې مي ونا لره ساتلي وي

ته چې راسه ولاړي په تا خوار نه سوم درواغ دي ټول

ستا بيلتون تر دي حالته راوستم

زه په جنازه کي دا ستا يار نه سوم درواغ دي ټول

نه عزرائيل راغلی نه شپيلی د سور سرود وهي

زه سعادت په تا پسي بيمار نه سوم درواغ دي ټول

۲۱/۷/۱۴۰۳

...

څه وکړمه

په مخ يې ښه گران مي روان دي څه وکړمه

د زړگي کور مي پسي وران دي څه وکړمه

د ټولو مخکي غاړه راگرې ښه مي کلک ونيسي

سم ابوجهل مي جانان دي څه وکړمه

هر څوک چي راسي خپل تروسه يې پر سر ټکوي

څومره زخمي افغانستان دي څه وکړمه

که هر څو واړه دي وران سوي زه يې بيا جوړوم

دا دومره خوږ لکه ايمان دي څه وکړمه

دا چي د جنگ د جنگ نارې وهي داڅه خبر دي

بي باباجانه خو کور وران دي څه وکړمه

د شايستونو قافله تر مصره هم رسيري

ټولو مريانو کي يو گران دي څه وکړمه

سعادت ته د محبت له زوره نه يې خبر

په ټول وجود کي د زړه زيان دي څه وکړمه

نو څوک دي؟

چي دوي ندي هغه ندي نو بيا څوک دي؟

زما و ستا ترمنځ بيا نور غمازان څوک دي؟

لاس تړلي يې رقيب ته په لاس ورکړم

چي خپلوان مي دښمنان نه دي نو څوک دي؟

دا چي مور وژني او ځانته غازيان وايي

چي همدغه قاتلان ندي نو څوک دي؟

خير يې راکړي پر فيسبوک يې عکس خپور کړي

چي همدوي ريا کاران ندي نو څوک دي؟

د یتیم مخکە یې خپل په قبالة کړه

چي زور واکي غاصبان ندي نو څوک دي؟

د سعادت سر به يوه خدای ته ټیټیږي

نور خدايان چي باطلان ندي نو څوک دي؟

۱۶/۶/۱۴۰۳

...

غزل

دا کړو وږو خطو کي مي ژوند پروت دي

که سيده سول نو هرڅه راسه پاتيري

داخوري وري ډيورن زلفي دي جارسم

اغزن نسي پستانه راسه پاتيري

زه پښتون يم نه ازبک دی هزاره دي

که يو موټي نسو مړه راسه پاتيري

چي تر څو مو يو و بل منلی نه وي

فقيران يو شتمن نه راسه پاتيري

ته ملا يې درځه مخته جماعت راكړه

نيت مو كړی تكبير نه راسه پاتيري

لاس مو پورته كړئ سعادت له خدايه غواړو

لاس کي بله ډيوه مړه راسه پاتيري

۲۸/۵/۱۴۰۳

...

جانان

ته د هيجا نه يې ورځ لاجي لونگ جانانه
دسلو غير کي په سل لارو په سل رنگ جانانه

دا ستا يادونه به مي هره لحظه مرگ ته وهي
ته راسه ولاړي زه دي هير کرلم بدرنگ جانانه

دا ستا په شتون کي به مي غره ته برو برو ويل
اوس چي ته نه يې را نسکور سوم لکه بنگ جانانه

که دملا په تعویزونو باندي څوک خپلې داي
تابه ليدلی وای چي چي ناست يم ستا تر څنگ جانانه

ته چي پر تللي هغه خاوري اوس خورده گرځوم
باچا سپری ومه او جوړ دي کرم ملنگ جانانه

زما دسوی زره بسيرا به دي را ونړه وي
اي د نړۍ له بنایستونو گلاب رنگ جانانه

د ځنگدن ترڅې شیبې به لا تر دې سختي وي؟
زما په مخکي پر بل واچوي چي څنگ جانانه

د سعادت اوبسکي به دخپل ورور پر لمن توييږي

هرڅه به وران کړي ته يي گوره دغه جنگ جانانه

دا ستا په ياد کي هره شپه د آسمان ستوري شمارم

د سپري زوی سه کنې وم دي په کولنگ جانانه

۱۱/۵/۱۴۰۳

...

توبه توبه

ستا سره جفا كول توبه توبه

بل چاته خندا كول توبه توبه

ته مي د دادا او د بابا كورپې

ستا په سر سودا كول توبه توبه

شيخ يم خو د حسن تاب يې نه لرم

بنكلو ته بيا نا كول توبه توبه

ته مي كوه قاف يې شاپيري يې د بغداد زما

ستا سره جفا كول توبه توبه

روغ پر سد سپرى وم ليوڼى سومه

سترگو ته يې بيا كتل توبه توبه

ويل يې مينه جرم دي ما نه منل

ژوند ټول پر صحرا كول توبه توبه

تا پسي رنخور سعادت ته وگوره

ټوله ورځ ژړا كول توبه توبه

نظم

راځه نن ولاړ سو

داکلی پریردو

دغه ښار پریردو

داملت پریردو

یوځای به ولاړو

د غره وشاته

چي بیا رانه سو دغه هیواد ته

نو

ځان پناه کړو له دی دنیا سه

داسي ځای ولاړ سو

چي رڼا نه وي

څراغان نه وي

او گروپان نه وي

شنکی آسمان وي

پر سر ولاړ وي

د ستورو شمار وي

زما و ستا وي

نو

چي زه یو لمر وای ته مي سیاره وای

چې ته سپاره وای زه دی جذبه وای

ژوند به را پیل کړو ټوله په مینه

بیا یې کړو ختم ټوله په مینه

چې مدرسه وای طالبان نه وای

او پوهنتون وای محصلان نه وای

زه دي ملا وای نه مي مورا وای

زه پوهنمل وای ته پوهنيار وای

نو

مو روزلی څو شاگردان وای

پرمخکه نه وای ټول په هوا وای

زه مومن جان وای

ته شیرینی وای

هلته بنامار وای

پروت پرغونډی وای

بیا ما ژغورلي

ته یوه انجلی وای

نو

ته زما وای او زه دا ستا وای

بیا لاس تر غاړه زما ناوکی وای

چي يو ما بنام واي

په غير کي ستا واي

سپوږمۍ واي لوږه

رڼا پر يار واي

زه په جار جار واي

ته يا قربان واي

نو

سعادت شاعر واي ته يو شاعره

بيا دي ويلای ده ته غزله

۱۴۰۳/۴/۲۷

...

غزل

عنبر بويه سنبل بويه گلاب بويه

مَشكي بويه زعفران بويه شبي بويه

ستا پستي پستي وريشم زلفي تالونه

سره غومبري دي دچا دي انار بويه

كاغذي گلابي شونډي دي كندهار دي

انگي دي ننگرهار دي نارنج بويه

سپين كمر دي سپين غابونه دي لعلونه

دنگه ونه بدخشان دي عطر بويه

نري غاړه غټي سترگي كج باڼه دي

درته گورم نورستان دي بادام بويه

ستا پر زنه باندي شنه خالونه سر ردي

ټول عسکر د كابل جان دي نرگس بويه

خوار سعادت به لكه غشي تري راوړي

نري ورځي دي گماني جعفر بويه

غزل

ما کشف کړی د سيني جذبه ده
ملا، پندږيت، او ټول پاپان يې مني

د خوږو څاڅکي پر جبين باندي سيلاب جوړوی

شبنم رخسیري او باران يې مني

دلته نقطه ده هلته ټکی پروت دي

ژوند ندایه ده هر لیکوال يې مني

تر تخرگونو لاندي لیکه دي له ورايه ښکاری

د واسکټ زور دي پیچ را تاو يې مني

ستا لنډي زلفي دي ټال ټال پر اوږو

څاڅکي روان دي او گريوان يې مني

وای چي جره يې شهزاده يې دا فالتو خبره

دچا وه غبري ته پنا وړل شاه گدا يې مني

په يخه شپه کي د خوږو د خونده څه خبر يې

په نیمه شپه کي لاس تر غاړه سعادت جان يې مني

۱۴۰۳/۵/۳۰

کرکه

عجبه خلک يو رڼا څخه مو کرکه کيږي
کتاب څيرو او د جهان څخه مو کرکه کيږي

اوس دمسجد تر دروازی پوری په تیل هم نه څو
هلته محراب کي د آذان څخه مو کرکه کيږي

دجهالت لمن کي خوښی يو موږ دي نه بنوروي
په جوړ وطن کي يا قربان څخه مو کرکه کيږي

زموږ لمن ته يي بلها بلها غمونه راگرل
داستا په څنگ کي ناست جانان څخه مو کرکه کيږي

دا نرم نرم ږغ نو څه معني رمباري وهه
په کلې کور کي پوست زبان څخه مو کرکه کيږي

در سره ني منم چي هر څومره زاری هم وکي
خرونه مو خوښی دي د انسان څخه مو کرکه کيږي

په کوچنی څوز پسي چاره راخلمه گونه څيرم
اي سعادت جانه دخپل ځان څخه مو کرکه کيږي

۱۴۰۳/۴/۱۶

گناه

لاسی مي پورته وه دعانه فکر وهم وه گناه ته

چي به څنگه زر را خلاصمه ددي لويه ثوابه

گناهونو را ټينگ کړي ثوابونه راسه هير دي

په لمانځه کي سوچ وهمه تاته درسمه که خدای ته

فانحه کې مي د ډول آواز تر غوږ سو

يو کور ژاري بل رخصيږي وه سورنا ته

تاسو ما ياد کړي زه خونده پر هيز کار يم

سجدو کې سجده کړم آخر ولاړ سمه ریا ته

يوڅه ورکه ډيره واخله کونډه څه خبر د غلانه

اي سعادت ته پروا نکړي آخر ولاړ سه بيت الله ته

۱۴۰۳/۴/۱۳

...

شعر

زه يې ليرمه وه آسمان ته بيرته رد سی راسی
خه بد قسمته يم دعا مي اوس هم نه قبليري

دغه ارمان مي دی چي وره سم تر کوره دا ستا
په پاک حرم کي به مي ته وا قدم ولگيري

ډير مينتونه او زاری مي ورته زړه کي وکړي
ډير را نژدي دي خو اواز مي ورته نه رسيري

بېمخه ياره په جرگو جرگو د ځان مي نه کړي
پر بل مين سې چي وه تاته هم ونه رسيري

د ټوله کلې غيبتونه تهمتونه ستا دا زما پر سر دي
ته هم جفا کړی پر ما خوار دي زړگی نه رحميري

شاعر: سيداحمد سعادت

زره په خيالو کي

پر مخکه ناست وه تر آسمانه دي ټول ورسول
بخته ناخوانه پر سعادت دي زړگی نه خوږیږي

۱۴۰۳/۴/۷

...

سعادت

شعر

نه يې په تور نه يې په سپين پريښودم

غوښې زما په مالگه وه لړلې

سيده ميخونه ټکول کيږي کاره نه ټکوي

رڼا پيکه سوله تيارې له ښاره وه شړلې

تيره بانه خنجرخنجر سترگي بمونه گولي

د زلفو تار يې د زړگي په کور کي وه تړلې

اوبو اخستې يو وه زک ته اوس ټالي را وهو

د پښتون قامه څه د غم په کاسه وه زانگلې

چايو کي مچ گيلاس چپه غوړو سه مچ غور خوو

دواړو کي يو مچ دي فائدي دمطلب ښه خوړلې

بل ته نصيحت کړي موسيقي او شراب واړه حرام

سعاده خپله د رباب نعمې ته وه نخلې

۱۴۰۳/۳/۳۱

واوا

خوار مين به تا جوړ کړم ته راته واوا کوه

ټول به دي زما جو کړم ته راته واوا کوه

نن راته غزل پرته ده دا واوره

شعر به درته بيا جوړ کړم ته راته واوا کوه

تا چې مار ساتلم مړولم دي

نن به دي گدا جوړ کړم ته راته واوا لره

يو وار مي در وغواړه ملنگه زما

ژوند به دي باچا جوړ کړم ته راته واوا کوه

ته راته دآمن بيرغ ونيسه بيا وگوره

داسعادت به ستا جوړ کړم ته راته واوا کوه

۱۴۰۳/۳/۲۷

دغټ اختر شپه

...

کې نه کوي

نن را سره شپه کوي کې نه کوي

ته راته د ستړي ژوند کيسه کوي کې نه کوي

خپله دي دوي کړيدي په دريمه پسي مړ پروت يې

بس دي پلاره ماته يو کوزده کوي کې نه کوي

ماخويسي ټولي برباد کړيدي

خير دي وروره ته لږ حوصله کوي کې نه کوي

رابه سې چې زه درته منت او زارئ وکړمه

وه ياره وه مور ته څه بانه کوي کې نه کوي

زه به سقوط کښينمه په تمه ستا

ته په نړۍ شونډو زمزمه کوي کې نه کوي

ستا په راتلو مړ سعادت ژوندي به سم

ته راته د حسن ننداره کوي کې نه کوي

...

۱۴۰۳/۳/۲۵

ستا هم سفر دي

ژر ماخيگر دي

دغره پر سر دي

لمر بيخي ژر دي

پر بل وطن دي

ستا هم سفر

حال راته وايه

نيت دي وښايه

خبر له ورايه

درواغ مه وايه

دا څنگه چم دي

ستا هم سفر دي

پر كمه ځي نو

چيري به ځي نو

كله راځي نو

پيغام كوي نو

ژوند بيخي لنډ دي

ستا هم سفر دي

بيخي شايستي دي

پرمخ پرته دي

زلفي اوږدي دي

ستا بيا گيلې دي
شونډې قلنگ دي
ستا هم سفر دي
ته به نو څه يې
د يو چا زړه يې
ستاهم تقدير دي
زما هم تقدير دي
چې بخت مو کم دي
ستا هم سفر دي
را سره سم يې
در سره سم يم
زما خلاف يې
دا ستا خلاف يم
عمر په جنگ دي
ستا هم سفر دي
ساده پاده دي
دا ستا په زړه دي
خبري زياتي کوی
سعادت هونښاري کوي
دا يې لنگر دي
ستا هم سفر دي

۱۴۰۳/۳/۱

بابا

چيري دا ستا چيري زما چيري بلا خبره

هيڅ کله نسي ماتولای د دادا خبره

دا راکړه لفظ بدي عزت کم کړي دا واخله وايه

ماته يې کړيده په وار وار مي بابا خبره

د ژوند دوران کي که ناکامه سوي بيا هڅه وکړه

زويه چي ونه گړې وه ځانته بس دي دا خبره

ستا وه راتگ ته هره شپه د ساعت ټکاري شمارم

ته چي رانسي ذهن کي راسي بي معنا خبره

که دچرو پر څوکو ژوند وي زه تيار يم ورته

ته دي خپل ژوند جوړکه تعليم وکړه هوسا خبره

دا ستا ارمان دي زه بي پوره کړم خو لږ صبر وکړه

چيچيه ونه کړي وه پلار ته د جلا خبره

سعادته وه يې که عزت اوس لاژوندي دي بابا

وروسته مزار بي جوړومه پالتو دا خبره

۱۴۰۳/۳/۷

غزل

ژونده ما څه غوښتل او تا راسره څه وکړله

باچا غلام سومه بادار را سره څه وکړله

د قافلې مهار مو بل ته دي په لاس ورکړي

پردي مو وژني نو خپل يار را سره څه وکړله

دا ستا معصومي سترگی خوږ اواز مي ډير يادېږي

بي ننگه ياره ستا ريبار را سره څه وکړله

دا ستا څهره مي په خپل زړه کي رسم کړيده خو

څه راته نه وايي قرار را سره څه وکړله

دا ستا په ياد کي ميخاني کي مي خپل کور جوړکړي

ساقی مي يار کړی خو خمار را سره څه وکړله

ستا په يادو کي سعادت ټوله شپه په وينه ناست وم

سهار د بل چا سوي سهار را سره څه وکړله

۱۴۰۳/۳/۱۱

...

عرب

زما د جانان په وینو سور احد لا هم ژپړي

عرب لگيا دي په احد کي دم خاني جوړوي

عجبه وخت وو د دي خاوري سه به فارس لږزيدي

عجبه وخت دي فارسيان دلته تماشي جوړوي

دلته صديق. عمر. عثمان. علي سول قربان

سلمان يې ياد کي دغرب نوي پلوشي جوړوي

دا دحمزه خري سينه هم ورته نه ياديږي

کفار يې راوستل ساحل کې يې دېرې جوړوي

دخپل جانان خبره يې هيره کره چې شرک وباسي

دمشركانو د پښو پل خخه خوردې جوړوي

سعادت خداي دي هدايت ورته نیکو وکړي

يو يې مرکبزي بل يې سرته زمزمې جوړوي

۱۴۰۳/۲/۲۹

...

نو ته څه خبر يې

چې تور لونگ قيمت بهادي نو ته څه خبر يې

د سپيني مالگيارزاني سه نو ته څه خبر يې

د سترگو سپين څخه ديد نه جوړيږي

چې يې کاته په تور دخال دي نو ته څه خبر يې

خلک ورځي په عاجزي ورته سجده لگوي

چې تور غلاف باندي كعبه ده نوته څه خبر يې

دڅوارلسمې سپوږمي بيا څومره شايسته بنكارېږي

پر سپين بارڅو دكجل خال سه نو ته څه خبر يې

جانان مچ كړيده سعاده ته بې هم مچوي

توري ډبري د اعزاز سه نو ته څه خبر يې

۱۴۰۳/۳/۵

...

غزل

ته خوشبيني ته خوشحالي ته يې سالار وزيره
زه بدې ستايم خدمتونه پر هر خای وزيره
ساده پاده ملنگ سړي وي مگر مور پانده وو
خوبونه ستا د تخت و تاج دي زمور باچا وزيره
د همصنفيانو هر مشكل ته دي ليك ويله
ته وفادار يې ژوند دي غوارو قهرمان وزيره
ستا د اخلاقو د چينې خڅه زمزم خه خيري
چيري بل نسته ستا په مثل لا مثال وزيره
زما د سنگ غوندي رهبره ستا سنگتوب ته سلام
سعادت به غوارمه له خدايه ستا وصال وزيره

شاعر: سيداحمد سعادت

ډالی دي وي

وزير احمد شريفی ته

۱۴۰۳/۳/۱۴

...

ولاړه

د جنتو کيسه يې خلکو ته کوله ولاړه

حوره راتله خو د يوچا سه شرميدله ولاړه

شايست تمام وو نو تشبه ورته دخشې ورکم

دستورو منځ کې سپورمې ډيره خُليدله ولاړه

دغره لمنې دي اوبه دي بلبلان چغيري

په ماهيپر کي يوه زرکه گرځيدله ولاړه

داننتظار خورې شيبې دبيلتون تريخ حقيقت

وعده يې وکړله خو بيا هم نه راتلله ولاړه

په شبگيرو شبگيرو ستړی سو برباد سو سعادت

يو وخت وو نوم سره يې ستا نامه راتلله ولاړه

۱۴۰۳/۲/۲۹

...

افغانستان

خومره خوږ يې لکه ځان افغانستانه

صدقه دي سم قربان افغانستانه

د آسيا دز رگی کور په تا ودان دي

زما کوره ز. ما جانان افغانستانه

تاپه خپل غيږ کي روزلي نوميالي دي

شمه ور يې خوشحال خان افغانستانه

د گورگين په ماتولو تاريخ ډگ دي

ننگيالي يې مرويس خان افغانستانه

حاجيگک دي هندوکش دي که واخان دي

ټوله غرونه دي درمان افغانستانه

ستا په خاوره کي کفري نړۍ ماتيري

نه سعادت يې پر جهان افغانستانه

۱۴۰۳/۲/۱۳

...

واوره انجلی

دهر ارمان بدل به واخلمه ته واوره انجلی

اوس که زما نه يې زما به سي ته واوره انجلی

ترسختو سخته به ترپري هيڅ پروا مه کوه

خير دي که ژاړې په خندا به سي ته واوره انجلی

ته يې هوسی خو په ځنگله کي شرمينان گرځيږي

دبل ياری کي به نا نا به سي ته واوره انجلی

دوي ورځي ژوند دي راسه يو او بل ته غاړه ورکړو

زه به دا ستا سم ته زما به سي ته واوره انجلی

پر لاري بنگه بنگه مه څه دبل چا به نسي

آخر سعادت ته په نيکا به سي ته واوره انجلی

20\2\1403

...

غزل

سترگې په کجل توري خي بااولي لره
زړونه يې کباب کرله لوړ شاه حسيني لره

خدای ورته کافر حسن ورکړيدي

مصر کي زورپړي کنعاني لره

ناپسي ژرپړي دی ناپسي مړ کيږي دی
نن شپه يې نه راوله ستا دنگي خواني لره

نيمه شپه کي ستا بيلتون کيسه کوي

مړ به سيداحمد کمه ستا شونډو سورخي لره

ستا امر پر خان مني تاته به سلام کوي

دا سعادت به ژوند کوي ستا وه تورپيکي لره

...

غزل

د ژوند پر هره لار مي تانه انتظار کړي دي

خومره بيوسه يم انکار ته مي اقرار کړيدي

شونډان دي سره کړله په ناز نخرو پر لار روانه

رانجه په سترگو نا وچا لره سينگار کړيدي

چيري مقتول نسيم د ډيرو اوبو تاب نه لرم

د سترگو سيند مي وه گريوان لره اخطار کړيدي

ستا دروازه کي يم ولاړ خيرات د حسن غواړم

په سپيرو لاسو مي وه خدای ته دا گفتار کړيدي

نه ميخانه سته نه شراب دي نه د چرسو لوگی

زه چي خمار خمار زنگيرم تا سينگار کړيدي

خوک چي مين سي کنگرو نه د آسمان وگوري

زه چي مين سوم پدي کار کي مي اسرار کړيدي

زه ورته ليک دميني وليکم جواب منفي سي

وروسته خبريرم رزالت ټوله ريبار کړيدي

شاعر: سيداحمد سعادت

زره په خيالو کي

محبت څه دي تهمتونه دي دخلکو وږه يې

سعاده ماته يو مين دغه اقرار کړيدي

۱۴۰۳/۲/۲۷

...

سعادت

راځه جانانه

د راوجو زولني ماتي كه راځه جانانه
په سپينه ورځ دروازي ماتي كه راځه جانانه

زموږ په كلي كي د ميني نوم په بدو وايي
د دي مالت فيصلې ماتي كه راځه جانانه

تا دكونارو كښت كرلي دگلاب له خونده نه يې خبر
ميكده فربرده نشې ماتي كه راځه جانانه

قرآن كتاب دي دكتاب سره ياري جوړه كړه
جنگونه فربرده وسلې ماتي كه راځه جانانه

سعاده ستا شعر د جانان غزل ته نه رسيري
وزن يې مات كافيې ماتي كه راځه جانانه

۱۴۰۲/۲/۱۱

...

سعادت

بند د جهل دروازه غواړم چي وسي

د دولت نه يوه گيله غواړم چي وسي

چي قلم گوتو کي واخلي ټوپک پرېږدي

دي ماشوم نه کتابچه غواړم چي وسي

تعليم فرض که مباح دي ملا صاحبه

يوه د ټولو فيصله غواړم چي وسي

چي مکتب پوهنتون نه وي ډاکټر نسته

بيا روغتون کي زنانه غواړم چي وسي

خپله وایمه بد رد په شپه او ورځ کي

ښه د خلکو روڼه غواړم چي وسي

ژوندون څه دي د ماتم پر گدی ناست دي

د سعادت سه تماشه غواړم چي وسي

۱۴۰۳/۲/۱۵

...

ملنگ

سترگي مشال لاس کي ډيوه مړه که راځه ملنگه
جهل سبا سو علم راکړه دروازه ملنگه
جلاد مو ورک کي د زندان دروازي وتړل سوي
اوس پدي بناړ کي منصور گرځي مستانه ملنگه
ما په تياره کي د رڼا رڼا نارې وهلي
فصل مي واخستي دوه چنده پيمانه ملنگه
ستا وه رخسار نه په کتو ستړي سم نه مړيږي
سترگي مي وتړه په يوه توره ټوټه ملنگه
مور دقصر او د ماڼۍ په مينه نه پوهيږو
ناسو مو فريږدي پر داخپله کنډواله ملنگه
سعاده راغلي په بڼو به درته لار جارو کم
ته راسه وکو څو خبري په داشپه ملنگه

۹/۲/۱۴۰۳

...

څه په کمال منافقت کوي داځيني خلک

څه په کمال سپري مين کړي او بيا ولاړسي ترينه

څه په نازو يې لويولمه د دي لپاره

څه په نازو په اور سوځيږمه کباب سوم ترينه

ماته قربان کړي ماته جار کړي چي دا ستا يم ټوله

د پلار ومخته په انکار سي جوړ درواغ سي ترينه

مورکي يې مړه سول اوس بي څوک مړوي

چي څوک يې ځانه لره نژدي کړي په ژړا سي ترينه

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**